

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XII Nr. 3085

4 pagini
20 bani

Simbătă
4 septembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI

— PAUL MARIAN: Consultație — Accelerația vitezei de rotație a fondului de rulment (pag. 2-a)
— MIRCEA SCRIPCA: Din activitatea comisiilor — Ințelegerea creșterilor de pășuni (pag. 2-a)
— Notă — Isprăvile lui „dom-Marin” (pag. 2-a)
— EVA MOLHO: Cărți în cartierul Floreasca (pag. 3-a)
— I. CIMPEANU: De Ziua Aviației — Trei șoimi... (pag. 3-a)

— D. D. BOTEZ: Pe marginea concursului echipelor artistice de amatori (pag. 3-a)
— Sosirea în Capitală a unei delegații a bisericii ortodoxe ruse (pag. 3-a)
— Manevra S.U.A. în vederea unei grabnice înarmări a Germaniei occidentale (pag. 4-a)
— Primul ministru al Indiei, Nehru, va vizita R. P. Chineza (pag. 4-a)
— A. SOLOMON: Regimul de la Bonn în Impas (pag. 4-a)

Pentru o producție agricolă sporită

Dezvoltarea agriculturii noastre în următorii 2-3 ani, cum se prevede în Proiectul Directivei Congresului al II-lea al Partidului, este legată de rezolvarea unei serii de probleme de o deosebită însemnătate economică și politică. În rândul acestora, problema cea mai importantă pentru ridicarea agriculturii la nivelul cerințelor de aprovizionare ale oamenilor muncii și ale industriei ușoare și alimentare, este creșterea producției agricole globale.

Realizarea obiectivelor în legătură cu creșterea suprafeței semănate cu cereale și a producției la hectar cere fiecarei muncii al ogoarelor să-și aducă contribuția lui. Din eforturile înmănușate ale tuturor celor ce muncesc la sate, mecanizatori, muncitori din gospodăriile agricole de stat, colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori cu gospodării individuale, pentru folosirea cu pricepere a posibilităților pe care le au în vederea creșterii producției în unitățile agricole în care lucrează sau în gospodăriile lor individuale, se poate crea pe țară o recoltă medie sporită, un belșug de produse agricole pentru întregul popor muncitor. De aceea, cunoașterea acestor obiective, antrenarea la dezbaterile lor a maselor largi de oameni ai muncii, trebuie să fie — în această perioadă — una din principalele sarcini ce revin sfaturilor populare. Ele au datoria să lărgască numărul celor care de-a dreptul prevăd proiectul, pentru a găsi în fiecare comună, raion și regiune, toate rezervele ce există și pot fi folosite în vederea sporirii producției agricole.

O contribuție importantă la sporierea producției globale de cereale pot aduce de pildă, regiuni ca București, Constanța, Craiova, Galați, regiuni cu specific cerealier. În aceste regiuni există nenumărate posibilități pentru a se ajunge la o producție medie mai mare la hectar, lucru ce va contribui la sporierea producției de cereale pe întreaga țară. Important va fi de asemenea ca sfaturile populare din raioane ca Bălcești, Calafat, Gura Juiului, Alexandria, Zimnicea, Târnăvele, și din unele raioane ale regiunii Constanța, unde bumbacul se cultivă pe suprafețe mari, să-și îndrepte atenția către creșterea producției la această plantă, iar în raioane ca Filimon Sîrbu, Brăila, Oltenița, Călărași, Giurgiu, Calafat, Corabia și altele, să antreneze pe cei ce muncesc pe ogoare pentru a discuta posibilitățile de creștere a producției de orez, plantă ce se cultivă aici pe suprafețe întinse. Posibilități mari pentru creșterea producției de cartofi există în regiuni ca Stalin, Regiunea Autonomă Maghiară, Cluj, Hunedoara. De asemenea, creșterea producției la sfecla de zahăr este înlesnită de condițiile existente în regiuni ca Suceava, Bacău, Cluj, Arad, regiunea Stalin și altele. Iată numai câteva exemple care arată pe ce linie pot contribui regiunile țării noastre la sporierea producției agricole.

Fără a neglija dezvoltarea tuturor culturilor, discutarea posibilităților ce există pentru creșterea producției la fiecare plantă cultivată, sfaturile populare au datoria să antreneze masele — și în primul rând inginerii și tehnicienii agricoli — la discutarea felului în care prevederile Proiectului de Directive se pot aplica pentru creșterea producției la culturile specifice regiunii sau raionului respectiv, culturi care au condiții mai favorabile de dezvoltare.

Nenumăratele scrisori venite de la oamenii muncii, scrisori care cuprind propuneri interesante în ceea ce privește condițiile ce există în fiecare gospodărie agricolă pentru obținerea unui spor de producție la hectar, dovedesc că oamenii muncii se preocupă să descopere rezervele, posibilitățile care — puse în valoare — să contribuie la realizarea în următorii 2-3 ani a producțiilor medii prevăzute în Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii.

Aceste rezerve și posibilități pentru sporirea recoltei medii la hectar se referă, pe de o parte, la punerea în valoare a tuturor terenurilor pentru mărirea suprafeței arabile și cultivabile, iar pe de altă parte, la introducerea și respectarea pe scară largă a regulilor agrotehnice, la

folosirea unor metode agrotehnice înaintate care dau un randament mare la hectar.

Sfaturile populare au datoria să stimuleze inițiativa maselor pe linia identificării și punerii în valoare a terenurilor, să ceară oamenilor muncii de la sate să-și spună părerea în privința posibilităților existente în acest sens în fiecare sat, în fiecare comună.

Rezultatele obținute de gospodăriile agricole de stat, colective, întovărășiri, de țărani muncitori cu gospodării individuale frunțași ai recoltelor bogate, au dovedit puterea agrotehnicii, importanța lucrării pământului după metode înaintate. Acestor oameni înaintați ai satelor noastre trebuie să li se adreseze sfaturile populare în vederea asigurării condițiilor necesare aplicării regulilor agrotehnice; cu acești oameni trebuie să organizeze sfaturile populare consfățiri în care să le dea posibilitatea să-și împărtășească experiența lor prețioasă.

Sporirea producției agricole în următorii 2-3 ani în țara noastră este condiționată de răspândirea și aplicarea pe suprafețe cât mai întinse a grăpatului timpuriu de primăvară, a cultivatului înainte de însămânțare, a arăturilor adânci de toamnă, a respectării termenilor optimi pentru executarea diferitelor lucrări agricole, de asigurarea unor semințe de soi, creșterea de soiuri noi de plante, soiuri productive, de problema raionării culturilor, a folosirii unor metode agrotehnice înaintate ca: semănatul în rânduri încrușate și desă, în culturi așezate în pătrățel, polenizarea suplimentară și altele. Cât de importantă este aplicarea unor asemenea metode ne putem da seama numai dacă socotim ce spor de producție poate să aducă folosirea unei singure metode agrotehnice, polenizarea suplimentară de pildă. La porumb, aplicarea polenizării suplimentare aduce un spor de peste 30 la sută la hectar. Raportând acest spor la 1.000.000 ha, suprafața cultivată cu porumb ce va trebui polenizată suplimentar în anul 1956 și ținând seama numai de producția medie la porumb obținută în 1953, care a fost de 1196 kg., reiese că țara noastră poate câștiga un spor de foarte multe vagoane de porumb.

Președinții de gospodării colective, de întovărășiri agricole, mecanizatorii, țărani muncitori cu gospodării individuale, deputații, oamenii de știință sunt chemați să-și spună părerea despre posibilitățile pe care le au pentru a folosi aceste metode agrotehnice pe suprafețe mari, astfel ca producțiile medii la hectar să sporească an de an. Nu trebuie uitat, în acest sens, că aplicarea metodelor agrotehnice înaintate este legată și de pregătirea și desfășurarea campaniei agricole din toamna acestui an. De aceea, în discuțiile ce se vor purta, în propunerile ce se vor face, trebuie să se dea un loc important asigurării executării în bune condițiuni a lucrărilor agricole de toamnă.

Stimulând inițiativa maselor, antrenând în unitățile agricole socialiste, în adunările populare ale țăranilor muncitori, cât mai mulți oameni ai muncii la discutarea prevederilor Proiectului de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, organizând consfățirile a le frunțașilor recoltelor mari, sfaturile populare vor contribui la creșterea aceluiași avânt de masă necesar ridicării agriculturii noastre pe o treaptă superioară.

Ținând seama de condițiile specifice din comunele sau unitățile agricole în care lucrează, cei ce muncesc pe ogoare au posibilitatea să contribuie fiecare la realizarea mărețelor perspective ce se deschid agriculturii noastre, să dovedească inițiativă în găsirea formelor celor mai potrivite pentru folosirea cu cât mai multă pricepere a rezervelor existente în vederea ridicării producției la hectar.

Sprînjind crearea acestor baze de masă pentru discutarea Proiectului de Directive, sfaturile populare au datoria să contribuie la cunoașterea și popularizarea prevederilor Proiectului de Directive în ceea ce privește creșterea producției agricole, să contribuie la dezbaterile largă a acestui program de vaste și minunate perspective pentru dezvoltarea agriculturii noastre.

Decorarea unor reprezentanți ai cultelor din țara noastră

Vineri a avut loc la Preziulul Marii Adunări Naționale solemnitatea decorării unor reprezentanți ai cultelor din țara noastră.

La solemnitate au participat dr. Petru Groza, președintele Preziului Marii Adunări Naționale, P. Constantinescu-Iași, ministrul Cultelor, Gh. Marussi, locțiitor al secretarului Preziului Marii Adunări Naționale.

Au participat de asemenea Justinian, patriarhul bisericii ortodoxe române, Nicolae Bălan, mitropolitul Ardealului, alți reprezentanți ai bisericii ortodoxe române, șefii diferitelor culte din R.P.R.

Au fost conferite ordine ale R.P.R. următorilor reprezentanți ai cultelor din țara noastră: Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa II-a: Vasile Lăzărescu, mitropolitul Banatului, Marin Fimilion, mitropolitul Olteniei; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa III-a: Teofil Herineanu, episcopul Romanului și Hușilor, Teodot Stăpănuș, episcopul patriarhiei, episcop, Ioan Vasarhelyi, episcop al bisericii reformate Cluj, dr. Moses Rosen, șef rabbin al cultului mozaic, dr. Friederich Müller, episcop al bisericii evanghelice C. A. Sibiu, dr. Alexia Kias, episcop al bisericii unitare Cluj, Gheorghe Argy, episcop al bisericii evanghelice S. P. Cluj, Tihon Căciachin, mitropolitul

cultului creștin de rit vechi, Mehmed Iacob, șeful cultului musulman, Traian Jovanelli, vicarul arhiepiscopiei romano-catolice București, Carol Adorjan, vicarul episcopiei romano-catolice Alba Iulia; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa IV-a: Traian Belacu, vicarul mitropoliei Alba Iulia și Sibiu, dr. Carol Pop, vicarul episcopiei Oradea, Sabin Truța, vicarul episcopiei Cluj, Ștefan Tomici, vicarul bisericii ortodoxe sârbe Timișoara; Ordinul „Steaua Republicii Populare Române” clasa V-a: Israel Bacalu, președintele federației comunităților evreiești (mozaice), Vasile Ștefan, consilier patriarhal, Zaharia Mintulescu, inspector al arhiepiscopiei Bucureștilor.

Președintele Preziului Marii Adunări Naționale dr. Petru Groza a înmănat celor decorați înaltele distincții, felicitându-i pentru activitatea lor pe tărâm obșteșc.

În numele celor decorați, au luat cuvîntul Vasile Lăzărescu, mitropolitul Banatului, Ioan Vasarhelyi, episcop al bisericii reformate Cluj și Tihon Căciachin, mitropolitul cultului creștin de rit vechi, care au mulțumit pentru înaltele distincții primite.

Președintele Preziului Marii Adunări Naționale dr. Petru Groza, s-a întreținut apoi cu reprezentanții cultelor din țara noastră. (Agerpres)

Frunțași la însămînțări

Țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, se pregătesc cu grijă pentru campania de toamnă. În elara celorlalte lucrări, în multe comune a început însămînțatul rapiței de toamnă.

Deputatul Gh. Dumitru, țăranul muncitor N. Sava din comuna Plopu și țăranii muncitori Ioan P. Bălă, Dumitru Moroianu și Gh. Moroianu, din comuna Iancu, au terminat primul în comună însămînțarea a cîte 0,50 ha. cu rapiță. (Agerpres)

250 ha. însămînțate cu rapiță

ARAD (de la corespondentul nostru). — Muncitorii, inginerii și tehnicienii de la gospodăria agricolă de stat „Grăbăit” din raionul Sînnicolau Mare au început pregătirile pentru campania de toamnă. Astfel s-au făcut arături pentru însămînțările de toamnă pe o suprafață de 800 ha. s-au selectat 250 tone grâu, orz și alte cereale.

La secția din Gottlob, secția frunțașă pe gospodărie, lucrările sînt mai avansate. Acolo, numai în cîteva zile, s-au arat și grăpat 200 ha. teren și s-au însămînțat 37 ha. rapiță, 15 ha. borceag de toamnă, s-au selectat 13 vagoane de grâu și 4 vagoane de orz. Muncitorii de aici au împrăștiat pe teren cîte 100 kg. superfosfat la ha. pentru a asigura condiții mai bune plantelor.

Și la secția din Bulgarșu, Cenuad Mare și Cenuad Mic, pregătirile sînt în toi. Pînă la 3 septembrie, în întreaga gospodărie s-au însămînțat 250 ha. cu rapiță, realizându-se în întregi me planul la această cultură. De asemenea a început însămînțatul borceagului de toamnă, iar săptămîna viitoare muncitorii vor începe și însămînțatul orzului.

Magazin universal la Buhuși

În cartierul muncitoresc al Fabricii de postav „Buhuși” s-a deschis un nou magazin universal.

Bine aprovizionat cu produse alimentare și industriale, noul magazin va contribui la satisfacerea cerințelor oamenilor muncii din cartier. Numai în luna august s-au vîndut 350 perechi de pantaloni, 30 de balonșel, 1.200 m. de stofă, peste 500 cămăși, precum și alte produse. Zilnic se vînd produse industriale în valoare de 20.000—40.000 lei și produse alimentare în valoare de 8.000—10.000 lei.

Răsplata muncii

SUCEAVA (de la corespondentul nostru). — Într-o vale însoțită, împrejmuită de lînele pădurii de laș, stejlar, moșească și goruni, acolo unde odinioară huzureau în triadă răsfățată moșierii Elena Ol. mazu, se află astăzi gospodăria agricolă colectivă din satul Rotunda, comuna Liteni, raionul Fălcieni. Pentru a doua oară de la înființarea ei, colectivistii s-au întîlnit la sărbătoarea învînturii avansurilor. În ziua aceea, dis de dimineață, au început a veni oaspeții: țăranii muncitori, deputați, membri ai întovărășirilor agricole din comunele Liteni, Dolhasca, Valea Glodului, Dolhești, precum și din comune mai îndepărtate ca Preutești și Pleșești.

După ce și-au primit oaspeții, gazdele l-au invitat să se așeze și împărțeau bucatelor a început. Moș Costache Vieru a început — împreună cu familia sa — 385 zile-muncă. El a primit ca avans de 40 la sută, 970 kg. boabe (grâu, orz și ovăz), 7.700 kg. lînă, 347 kg. ceapă, precum și suma de 1.295 lei.

În convoiul de care ce duc răsplata muncii în casele colectivistilor se află și Vasile C. Tihulea din echipa nr. 1 de cîmp. Pentru 390 zile-muncă, totalizate împreună cu Elena și Zoia, fiicele vrednice ale colectivistului, acesta a primit 982 kg. boabe, 351 kg. ceapă și alte produse.

A urmat apoi familia președintelui gospodăriei, tov. Gheorghe Ion Popa, compusă din 5 perechi de brațe de muncă, precum și vrednicii colectivistilor Ion Gh. Strungaru din echipa grădină de zarzavat cu 378 zile-muncă, deputala raională Victoria V. Rotaru, utemistul Vasile Gh. Rotaru și alții.

Cursurile populare de limba rusă

Într-întîmîntul popular de limba rusă din țara noastră cuprind an de an tot mai mulți oameni ai muncii dorința să cunoască și să-și însușească bogata experiență sovietică în construirea socialismului.

În acest an școlar se vor organiza două forme de învățămînt. Prima formă cuprinde trei cicluri cu durata de studiu de trei ani, fiecare ciclu echivalînd cu un an școlar, iar a doua formă cuprinde cursuri pentru avansați, la care vor participa absolvenții ciclului III sau cei cu cunoștințe echivalente.

Cursurile populare de limba rusă vor fi organizate în întreprinderi, instituții, S.M.T., gospodăriile agricole de stat, gospodării colective, în sate și cartiere, în școli. Deschiderea cursurilor va avea loc la orașe între 20 septembrie — 1 octombrie, iar cele de la sate, din gospodăriile agricole de stat și colective, din S.M.T. între 1—10 noiembrie a.c.

Casa cea mai frumoasă din sat — școala

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — Pe vremuri în comuna Suseni, raionul Topoloveni, erau 536 neîncalzite de carte.

Copiii — numai o parte din ei — învățau într-o casă mică, joasă, întunecoasă, care semăna mai mult a bordel decît a local de școală.

Cu sprijinul organizației de bază și al statului popular comunist, învățătorii din Suseni au pornit cu hotărîre acțiunea de lichidare a neîncalzitelor de carte și înlocuirea lor cu școli noi și frumoase. La construirea acestor școli, țăranii muncitori au efectuat peste 3.000 zile de muncă voluntară și au transportat cu elelele proprii toate materialele de construcție. Copiii țăranilor muncitori din Suseni vor avea de acum o școală proprie.

Odată cu deschiderea noului an școlar, casa cea mai frumoasă din sat — școala — și-a deschis larg porțile.

Și în alte comune din regiunea Pitești vor fi date în folosință în cursul acestui an noi localuri de școli elementare. Printre acestea se numără și școlile din comunele Albești și Bălculești, raionul Curtea de Argeș, din comunele Budești, Runcu, Bîldiri, Mîlcușu, din raionul Rimnicu Vilcea sau cele din comunele Berbești, Stroești, Alunu, Oteșani, Copăceni, raionul Horezu și altele.

Al doilea lot de biciclete românești

Zilele acestea, muncitorii și tehnicienii fabricii de biciclete din București au terminat cel de al doilea lot de 500 de biciclete.

Față de lotul anterior, noul lot de biciclete le-a fost adus unele îmbunătățiri tehnologice. Au fost înlocuite unele defecțiuni ale torpedoului, s-a îmbunătățit calitatea lantului, iar muștele de la cadru, confecționate din țevi sudate la primul lot, au fost înlocuite prin muște presate și ambalate. Nole biciclete prezintă un aspect mai frumos datorită folosirii unor vopsele și lacuri de calitate superioară. (Agerpres)

Munca țapinarilor

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — „Heel, ruup l... Heel, ruup l... Heel...” Din zori și pînă în noaptea răsună Valca Sovietelor de strigătele muncitorilor. Țapinarii descarcă bușteni pe platforma fabricii de cherestea din Sovata, Munca era grea, lăsară, și ceea ce număr mare de muncitori obișnuși să minuiască țapinele.

De cîtuva timp, aceste strigăte nu se mai fac auzite pe Valea Sovietelor. În locul brațelor și țapinelor, buștenii sînt acum ridicați de trolii electrice. Oamenii doar minuiesc mașinile și țapinarii îndrumăz buștenii spre vagoanele, Vagoneții, cu motoare electrice, transportă buștenii spre hala de gater. Trunchiurile lungi de brad și fag sînt rezeate de ferestrele electrice sosite din Uniunea Sovietică. Electricitatea a pătruns peste tot la I.F.I.L. Sovata. S-a ușurat munca oamenilor și productivitatea muncii a sporit cu 38 la sută.

Deși utilajul modern funcționează de abia de două săptămîni, muncitorii Ferenc Beke, Istvan Madar și Denes Kiss și-au însușit deja minuirea lui, reușind să-și depășească sarcinile de plan cu 30—60 la sută.

Încă o piață și un restaurant la Orașul Stalin

De curînd în Orașul Stalin s-a deschis un nou restaurant. Totodată a fost construită și o nouă piață. Într-o zonă de două gherete din cărămidă, cu 30 de boxe și două gherete de lemn cu 30 de boxe. Noua piață oferă producătorilor condiții dintre cele mai bune pentru desfacerea produselor lor.

Chiar din prima zi a deschiderii pieței, 11 gospodării agricole colective și sute de producători agricoli individuali au desfășurat aici cantități însemnate de produse.

Vești din țările de democrație populară

R. Cehoslovacă

Avîntul industriei optice

Industria optică ocupă un loc important în economia națională a R. Cehoslovacie. Multe din produsele acestei industrii sînt cunoscute și peste hotarele țării.

Dezvoltarea industriei optice cehoslovace a luat un uriaș avînt după eliberare și mai ales după naționalizare.

Uzinele de aparate optice au fost reunite într-o singură întreprindere de stat — „Meopta”, iar fabricile de ochelari au fost grupate în întreprinderea de stat „Okula”.

Industria optică cehoslovacă produce astăzi o serie de aparate și instrumente optice, care înainte vreme erau importate. Așa, de pildă, a fost extinsă producția de aparate de nivel de precizie. De o mare importanță în dezvoltarea medicinelor sînt: aparatul mare electrotrofere, necesar pentru analiza singelui și aparatul pentru fotolasticimetrie, care au fost construite în ultimii ani la uzinele optice „Meopta”. Au fost construite de asemenea o serie de microscopie moderne, iar astăzi se produc cele mai moderne teodolite cu cercul din sticlă.

Uzinele „Meopta” și-au însușit producția în serie de aparate moderne de fotografiat și de aparate de proiecție cu film îngust și cu film normal. Tehnologia perfecționată a contribuit la producția de lentile optice, cu structuri antireflexe (optica albastră).

R. P. Ungară

Restaurant plutitor pe Dunăre

De curînd a fost terminată la Budapesta construcția primului restaurant plutitor, „Dunărea albastră”, instalat pe pontoane plutitoare în apropiere de podul cu lanțuri și a vînd suprafață de 1.200 mp. Construirea acestui restaurant a început încă în primăvara aceasta, pe baza proiectelor elaborate de tînerii ingineri Gábor Rado și György Prepeleci și a învînturii lui Sándor Fiaschner. Exploatarea la 5 august — este instalat pe Dunăre la o distanță de 46 metri de mal. Se poate ajunge la acesta pe trîndșii de ponton, Restaurantul poate deservi în același timp 900 de persoane și dispune de o personalitate de serviciu format din 70 de persoane. Restaurantul este înzestrat cu instalații de apă caldă și rece, dușuri și o centrală electroenergetică proprie.

Restaurantul va funcționa pînă toamna (trîndșii). În orele de dimineață oaspeții pot face duș și se pot odihni pe șezlonguri pe terasa restaurantului.

R. P. Bulgaria

Mașini agricole fabricate pentru prima dată în țară

Anul acesta, colectivul uzinei de mașini agricole „Gheorghe Dimitrov” a început să-și însușească producția de tipuri de mașini care sînt fabricate pentru prima oară în Bulgaria. Printre acestea se află mașini de recoltat sfecla, semănătoare pentru amestecuri de terburii, pluguri de tractor de tipul „Rossil-maj” și mașini de curățit semințe. Proiectele pentru construcția acestor patru noi tipuri de mașini agricole au fost elaborate după modelul mașinilor sovietice de către biroul de construcții de pe lângă uzină, care le-a adaptat condițiilor locale. Nole mașini agricole vor avea un rol de seamă în avîntul continuu al agriculturii R. P. Bulgaria. Astfel, o combina de recoltat sfeclă, care sînt în 10 ore recolta de pe o suprafață de trei hectare, înlocuiește munca a 90 de oameni.

Construcția de mașini de la secția de prototipuri muncesc cu deosebit avînt pentru executarea înalte de termen a comenzilor. Monitorii Ilia Vokov, decorat cu ordinul „Gheorghe Dimitrov”, și Mihail Petrov îndeplinesc cîte trei norme zilnice.

Pînă la sfîrșitul anului, colectivul constructorilor de mașini își va însuși producția a încă șapte tipuri de mașini agricole: o combina pentru recoltatul bumbacului, o cositoare de tractor, o mașină universală viticoasă, etc.

Anul acesta, fabrica „Gheorghe Dimitrov” livrează și primele combine cerealiere de tractor de tipul „Dimitrovel-6”.

În cursul anului acesta la uzina „Gheorghe Dimitrov” se vor fabrica în total 57 tipuri de mașini și utilaje agricole.

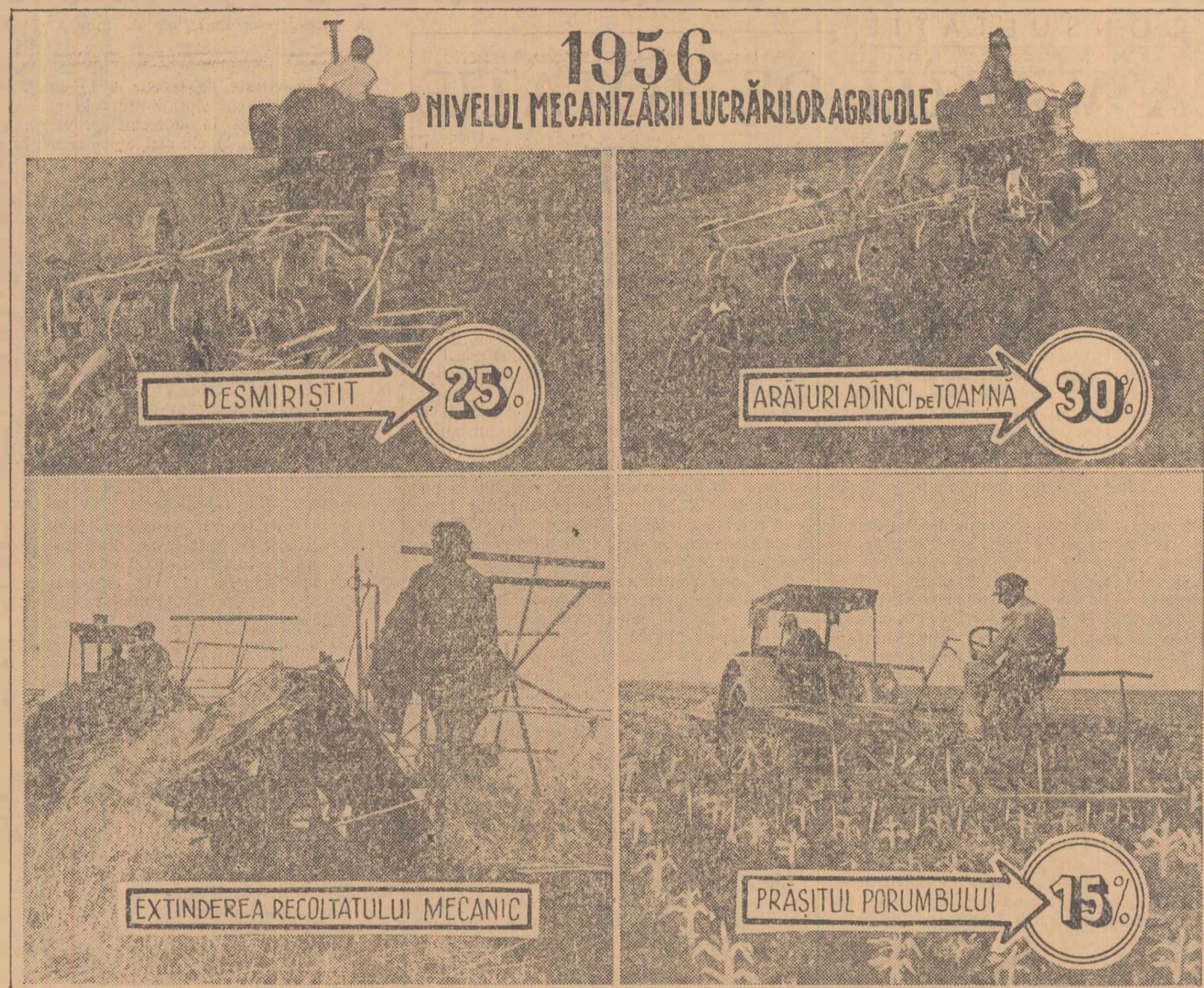
R. D. Germană

Se construiește un palat al culturii

În raionul Uile, în imediata apropiere a combinatului electrochimic energetic Bitterfeld, sînt în curs de terminare lucrările de construire a unui palat modern al culturii. Acesta va putea deservi mai multe mii de muncitori din industria chimică. Guvernul R.D. Germane a alocat suma de 4.500.000 mărci pentru construirea acestui palat, care va cuprinde printre altele un teatru cu 1.000 locuri, o sală de concert cu 250 locuri și un restaurant cu 300 locuri.

Scena principală va avea o lungime de 20 m. și va fi una de acest fel în R. D. Germană. Aici vor fi instalate reflectoare speciale pentru iluminat. Artistii vor avea la dispoziție 40 de cabine elegante mobilate, care vor putea fi folosite și pentru activitatea diferitelor cercuri culturale, care vor funcționa în cadrul palatului. Pentru oamenii muncii vor funcționa 15 cercuri de acest fel.

Muncitorii de la combinatul electrochimic, împreună cu personalul administrativ au contribuit la construirea acestui palat prestînd 150.000 ore de muncă voluntară. În jurul palatului cultural, care se va întinde pe o suprafață de cîteva ha, proiectul de construcție prevede amenajarea unui parc, construirea unei școli tehnice și a unui cămin pentru ucenici.

Pentru oamenii muncii de pe ogoare, Proiectul de Directive cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani constituie un îndreptar prețios ce le arată în perspectivă calea către o agricultură înfloritoare, către ridicarea bunăstării lor și a întregului popor muncitor.

În rândul acelor care sînt chemați să lupte pentru sporierea recoltelor, în vederea creșterii unui belșug de produse agricole pentru poporul muncitor, mecanizatorilor din S.M.T. le revine un

rol important. Contribuind la extinderea mecanizării muncilor agricole și sprînjind colectivității, întovărășirii și țăranii muncitori cu gospodării individuale să folosească tractoarele și mașinile agricole pe suprafețe cât mai întinse, să aplice metode agrotehnice înaintate, mecanizatorii din S.M.T. aduc un aport prețios în această luptă, care este o sarcină de cinste pentru fiecare om al muncii din agricultură.

Sărbătoarea culesului viilor

Cît privești cu ochii spre Focșani sau spre Magura Odorului se înșiră întinse dealuri acoperite de podgorii. Poți umbra ceasuri de-a rîndul printre cărările strimte dintre butucii de vie și nu dai de hotar. Cînd te uiți atent în jur, în vie, privirile îți sînt atrase de ciorchinii mari și negri ai vestigiilor „Ham-burg” tălmioși, care înconvoale arăci; sau de bobile rubinii, care se ascund sfioase sub vița proteatoare, ale nu mai puțin faimosului soi Rieseling; sau de cei rugini și ispititori de pe coastele băute mai mult de soare, cărora căldura le-a dat o mai strășnică țărce. Îți crește inima de bucurie cînd vezi bogatul rod!

La una din marile gospodării viticole din această regiune, gospodăria de stat Odobești, muncitorii se pregătesc cu însușirile pentru sărbătoarea culesului, care va începe peste puține zile. La secția III-a, brigadierul frunța George Botezatu și șefii de echipă Petre Dragnea și Șerban Ilincă dau ultim lea îngrîșirilor viilor. Pe drumurile de acces e un dute-vino neîntrerupt. Numeroase mașini au transportat sute de coșuri mari, de cîte zeci de kg, cu care muncitorii și muncitoarele vor aduce strugurii la secția de vinificație. În becuri mari, butoane umplute de mai multe mîi de litri vor fi din nou umplute.

Oamenii așteaptă cu încredere sărbătoarea culesului. Ana Cioabanu, tinăra muncitoare cheșcă și volintă de la o secție de vinificație a gospodăriei de stat, nu va mai cunoaște obosala muncă fizică la crâmă, pentru că în acest an în secția de vinificație va lucra un motor, vor fi prese și pompe mecanice. Datorită mecanizării muncii, în acest an vor fi vinificați aici cu 30 la sută mai mulți struguri de cît anul trecut.

Colectivul gospodăriei a aflat cu bucurie de Proiectul de Directive al celui de al II-lea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Oamenii au cercetat cu luare aminte Directivele și au înțeles limpede că acestea vor contribui la o mai mare dezvoltare a gospodăriei. Ei au priceput că însemnate eșapate și vie bătrînă, nerentabilă, vor fi defrișate; oamenii grîlului, conducătorii gospodăriei au început să ia de pe acum măsuri — să aleagă și să picheteze terenul, să pregătească 900.000 coarde pentru alții și altele — pentru ca în anul următor să se poată defrișa 60 de ha. viță veche și să se planteze alta nouă.

La Odobești n-a ruginit încă frunza din vii. Dar culesul va începe în curînd și el va răsplăti cu roade bogate munca de peste an a viticultorilor.

Alte unități sanitare înființate în regiunea București

În comuna Furculești, raionul Alexandria, se fac ultimele lucrări de finisaj la noul spital de circumscripție.

Spitalul a fost construit prin autoimpunere și cu fonduri date de secția sanitară a regiunii București. Noul spital de circumscripție, cu o capacitate de 50 de paturi, este utilitar cu aparatură necesară și are o secție de chirurgie cu sală de operații, secție de internă, pediatrie și farmacie.

Spitalul va începe să funcționeze la începutul lunii octombrie și va deservi țărânilor muncitorii din circumscripția sanitară Furculești.

După modelul laboratoarelor de igienă din Uniunea Sovietică s-au înființat la noi în țară în fiecare regiune laboratoare de igienă.

Zilele acestea va începe să funcționeze noul laborator de igienă al regiunii București. În acest laborator medicii laboranți de diferite specialități vor face analize și cercetări privind igiena muncii, igiena comunală, alimentară și în bacteriologie, pentru toate raioanele regiunii București.

DIN ACTIVITATEA COMISIILOR DE FEMEI

Intrecerea crescătoarelor de păsări

— Mai tăceți, gălăgioaselor, că m-ați năcut. Mîntuina vă dau de mîncare! Sprintenă, gospodina Livia Ghiță lese din casă, în timp ce prepară mîncarea de dimineață pentru păsări — porumb pentru găște și rațe, ovăz pentru găinile ouătoare, păsat mușai înăpă pentru pușori — privirile gospodinii curpîd bucurase întreaga curte. Ce multe păsări roșco în ograda ei! Peste 200...

— La vino tu încoace, albicioasă, să văd dacă te-ai mai îngrășat! Și, cîntărind-o în mîini, gospodina își zise bucurată:

— Cred că a ajuns la 6—7 kilograme! Cînd va fi bună pentru valorificat prin cooperativă. Și mai știi, poate la concursul pe regiunea Cluj al crescătoarelor de păsări, vom lua și un premiu?...

Gospodina porni apoi mai departe, cu hărnicie sporită, la îngrijirea păsărilor. După ce vîrui toate, ea se apucă să presare D.D.T. în nisip și în patele din cotei, pentru a le departe bolile. Chibzîndu-l la numărul păsărilor care ar mai trebui vaccinate, gospodina se apucă spre bucătăria caldă încă, dibînd cu mîinile ouăle proaspete.

Ridicînd, rînd pe rînd, ouăle la lumina soarelui, crescătorea sortea la întărit ouăle pentru cloști — celea cu bănuț — și ouăle destinate pietlii... Nu peste mult timp, ea va duce la cooperativă din sat noi produse, în-depinzînd în acest fel una din condițiile concursului.

CONCURSUL

Concursul dintre crescătorele de păsări din regiunea Cluj a început în întîmpinarea Zilei Internaționale a femeii, la 8 martie 1954. El a fost inițiat de către comisia de femei de pe lângă statul popular regional Cluj.

Perioada concursului a fost fixată între 8 martie și 15 noiembrie 1954. Raioanele au fost împărțite pe două categorii, după specificul de creștere a păsărilor. Într-o categorie s-au așezat la fost lucrați raioanele Luduș și Sărnaș, unde posibilitățile de creștere a păsărilor sînt mai mari. În aceste raioane concurențele vor trebui să crească cel puțin 40 de găini, 50 de pui, 20 de rațe, 8 găște, 15 curci. Din păsările crescute, fiecare gospodină antrenată în concurs are datoria să valorifice anual prin cooperativă 25 pui, 30 de ouă, pe cap de găină.

La întrecerea pornită între crescătore în care se pune accentul pe îngrășarea și îngrijirea rațională a păsărilor, au răspuns cu entuziasm multe femei. Deputatele, membrele comisiilor de femei, crescătorele frunțașe, s-au apucat de îndată să lămurească mai sepe, pe îndelețe, că întrecerea pornită urmărește în afară de buna aprovizionare a oamenilor muncii cu carne de păsări, pui și ouă, formarea pe lângă casa fiecărei gospodine a unui număr de păsări precum și înălțarea în rîndurile femeilor a deprinderii de a crește nu numai găini, dar și alte soiuri de păsări, cum ar fi găștele și curcile.

Astăzi găștele mai în fiecare sat din regiune, crescătore harnice de păsări, antrenate în concurs. În satul Horoatu Crasnei din comuna Crasna, raionul Zalău, femeile se întrec care de care să crească mai multe păsări: Silvia Păușan, responsabilă comisiilor comunale de femei, are acum 120 de pui de găină și 25 de găște; Irma Coakvari are 100 de pui; Maria Brazdău are 90 de pui. Ba, Ioana Dragoș, o vrednică și principăla crescătoare s-a înconștat să poartă la creșterea a 200 de pui. Tot ea, împreună cu responsabilă comisiilor comunale de femei, s-a interesat de procurarea de pui de la clocoțarele mecanice, precum și schimbarea ouălor la întreprinderile statului pentru obținerea păsărilor de rasă.

Crescătorele bune se mai găsesc și în multe alte comune. Florica Mureșan, de pildă, frunțașă comunei Sînpetru Almașului din raionul Jibou, îngrijește peste 200 de păsări.

CITEVA CIFRE

Multe din aceste frumoase rezultate obținute în cadrul concursului au fost constatate de deputata Margareta Takacs, responsabilă comisiilor de femei de pe lângă statul popular regional Cluj. Întorsă de pe teren, deputata Takacs a intră bucurată în biroul tov. Andrei Barabas, vicepreședinte al comitetului executiv regional Cluj exclamînd:

— Stăm bine cu păsările noastre, tovarășe Barabas. Crescătorele se întrec, nu glumă!

Și, pe nerăsușite, responsabilă comisiilor regionale de femei începu să-și dea obșnuitul raport, pînă de rezultate frumoase. În raionul Cluj, de pildă, numărul păsărilor a sporit față de anul trecut cu sută la sută, iar în unele comune chiar cu 2—300 la sută. Nu mai în comuna Măcău, din acest raion, față de cele 1600 de păsări crescute în anul 1953, în acest an se cresc 4330 de păsări.

Tovarășul Barabas zîmbește și el bucuros. Însărcinat din partea comitetului executiv regional cu îndrumarea muncii organizatorice, menită să mobilizeze masele la acțiunile satorurilor populare, tov. Barabas e convins că această nouă acțiune merge spre izbîndă. Luînd cîronul în mîni, vicepreședintele începu să facă împreună cu responsabilă comisiilor regionale de femei — socoteala produselor ce pot rezulta în urma concursului.

— Dacă din sutele de mii de gospodării țărănești existente în cuprinsul regiunii noastre, ar crește păsări numai 100.000 de gospodării, și dacă, în medie, o singură gospodină ar crește anual 30 de păsări, am obține pînă la finele concursului: circa 3 milioane de păsări. Dacă o găină crescută cu grijă și îngrășată rațional cîntărește în medie 1,200 kg, în întreaga regiune ar rezulta o cantitate de 3.600.000 kg. carne. În ce privește ouăle, dacă socotim numai două milioane de păsări ouătoare, ce produc fiecare în medie cîte 70 de ouă anual, atunci am avea pe regiune 140 de milioane de ouă. Cum prin cooperativă — conform concursului — fiecare gospodină are îndrumarea să valorifice anual 30 de ouă de cap de găină, ne putem gîndi și aici la o cifră destul de rotundă...

Firește, aceste sînt cifre probabile. S-ar putea că, în unele privințe, ele să fie depășite: s-ar putea însă, ca oricine începu de acțiune — să se dovedească mai redus. Esențialul însă este că primul pas a fost făcut, că întrecerea antrenează tot mai multe femei, că oamenii muncii vor beneficia de cantități sporite de carne, grășime și ouă.

RASPLATA

De cînd au început pregătirile pentru organizarea expiziei premior pentru concurs, numărul țărăncilor muncitoare din comuna Florești, raionul Cluj, antrenate în întrecerea crescătoarelor de păsări, a sporit la o sută. Elisabeta Balint și Ana Pîlău Lungu, care anul trecut aveau fiecare cîte 120 de păsări, au acum 160. Rozalia Takacs, Maria Căian și alte femei care înainte aveau doar câteva păsări, îngrijesc acum cîte 50—60 de păsări.

Premiile expuse — articole de uz casnic ca vase de buclărie, mașini de tocat carne, apoi basmale, stambă și pînză albă — au stimulat serios crescătorele. Aceste premii au fost procurate în urma unei serbări, organizată prin grija comisiilor comunale de femei, condusă de învățătoarea Silvia Căian.

Aceasta este una din cele 25 expoziiții de premii, pregătite pentru răsplata celor mai bune crescătore de păsări. La expozitia raională amenajată la Cîmpeni, de exemplu, este expus un dormitor complet și alte diferite obiecte. La Turda se pot admira șase prosoape pluate, o plapumă de mătase, două bidoane smălțuite de cîte 25 kg. pentru ouă și altele.

Un vechi proverb spune că toamna se numără boboci. La mijlocul lui noiembrie însă, cînd concursul va fi încheiat, membrii comisiilor de întrecere vor putea număra nu numai boboci, ci și multe păsări de curte, mai îngrășate. Și tot atunci, hărnicia celor mai bune crescătore de păsări își va găsi răsplata deplină prin premii oferite mai întâi în comună, apoi la raioane și în cele din urmă la regiune, iar pentru desfrusarea cu succes a ultimei părți a întrecerii, își dau concursul — prin exemplul lor mobilizator în creșterea păsărilor, prin cuvîntul lor lămuritor — bună parte din cele 28.500 de delegate de femei, reprezentînd peste 300.000 de femei muncitoare din regiunea Cluj.

MIRCEA SCRIPA
correspondentul „României Libere”
în regiunea Cluj

NOTĂ

Isprăvile lui „dom-Marin”

Că Marin Pelmuș este o persoană bine cunoscută în comuna Oboga din raionul Băls, este un fapt de necontestat. Isprăvile sale au trecut și de holarele comunei Oboga. Și se pare că persoanei sale nu-i displace de loc „popularitatea” de care se bucură. Ba, parcă dimpotrivă. Căutînd să nu o știrbească cîtuși de puțin, el dă dovadă pe zi ce trece de unele „însușiri” deosebite.

Dar, vă veți întreba cu legitimă curiozitate: cine este Marin Pelmuș și ce isprăvi a făcut?

Marin Pelmuș este gestionarul cooperativelor din comuna Oboga.

Isprăvile sale? Sînt multe și mereu altele.

Pentru nimeni din comună nu mai există aștăzi vreo secret asupra modului cum gestionarul cooperativelor din Oboga își petrece orele de muncă.

La cooperativă? Da de unde! Marin Pelmuș are o deosebită atracție pentru secția M.A.T., unde încearcă, ore de-a rîndul zilnic calitatea sau țărnia diferitelor băuturi spirituoase.

S-au adus la cooperativă oale, cratife, tigăi, etc. Vor trebui puse în vinzare chiar de a doua zi. Dar aceasta nu se poate — susține Pelmuș. Trebuie să mai treacă vreo 2—3 săptămîni pînă ce aceste articole de mezel își vor face un slăguț în... buclăria familiei Pelmuș... După întrebare, bine înțeleasă și șterse, vor fi puse în vinzare.

S-au adus la cooperativă păsări. Cine le va proba mai întâi și le va purta? Cine altul decât „dom-Marin”? Le va purta o săptămîni, două. Cîmîncaș, la, prinț alie, seacă ală! După ce se va sătura purtînd-le, le va pune în vinzare.

La broboade însă primește un ajutor serios din partea soției. Ce, nu este bine să cîmîncaș femeile din sat modelele noi de broboade ce s-au adus la cooperativă?

Cooperativa a primit cîteva baloturi de stofă de damă, „dom-Marin” le va pune în vinzare și asta cît mai repede. Aici însă „dom-Marin” mai încearcă cîmîncaș socotele. Unele femei îi vinde melul de stofă de damă cu 64 de lei, altele cu 31, altele cu 45. Ce să-și facă? Memoria nu-i ajută întotdeauna și-și amintosecă prețul legal.

La stă, sare, tifon, „dom-Marin” nu scapă oază de „melul” cîmîncaș. Mai mult sau mai puțin, după cum plăc. Și nu știu cum se face că „pică” întotdeauna.

Cîmîncaș „raun intenționați” din comună au scos-o o că în gesturile ar avea și un mic „deficit”.

Astăzi curată infamiei declară „dom-Marin” Auzi, să mă faci pe mine necăsit, eu care lucrez și depun eforturi suflet pentru cooperativă... Eu care...

Deși isprăvile lui „dom-Marin” nu se opresc aici, deși ele au trecut de mult holarele comunale, nu știm cum se face că nu au ajuns încă și pe la urechile tovarășilor de la U.R.C.A.D. Băls.

Credem că dacă ar fi ajuns, „dom-Marin” nu ar mai fi de mult în locul pe care-l ocupă.

Tot mai multe dulcetuuri și siropuri

Sute de tone fructe de pădure și de livadă se prelucurează la centrele întreprinderilor locale „Alimentara” din București.

În creierii mușilor, în dîmbrăvi, sînt organizate centrele de prelucrare a fructelor, de la care ploacă zilnic spre Capitală butoaie mari cu suc de fructe pentru prepararea siropului, sau pulpe de fructe.

În cele 14 centre ale întreprinderilor locale „Alimentara” se prepară 16 sortimente de dulcetuuri din fructe îndigene și cîltice de import. Pînă în prezent întreprinderea a pulpa peste 60 de tone de fructe diferite.

Datorită eforturilor colectivului întreprinderii, în ziua de 1 septembrie a fost îndeplinit planul anual la toate sortimentele de dulcetuuri.

sipă a resurselor materiale de muncă și bănești.

Să vedem acum căile prin care se obține accelerarea vitezei de rotație a fondului de rulment. Aceste căi sînt dintre cele mai variate și se referă la sectorul aprovizionării tehnico-materiale. La cît mai buna organizare a procesului de producție, la activitatea de desfacere și la organizarea decontărilor întreprinderii cu clienții și furnizorii săi. Elaborarea și aplicarea măsurilor menite să ducă la sporirea vitezei de rotație a fondurilor de rulment trebuie să se bazeze pe folosirea deplină a superiorității sistemului economic socialist față de cel capitalist. Spre deosebire de sistemul capitalist, unde utilizarea nerentabilă a capitalului circulant este inevitabilă, unde rulajul mijloacelor materiale și bănești se desfașoară în mod haotic, în sistemul economic socialist planificarea producției dă posibilitatea reducerii stocurilor de materiale pînă la limite raționale, permite să se reducă la minimum transporturile de la mari distanțe, asigură posibilitatea scurtării ciclului de producție, condiții importante pentru accelerarea vitezei de rotație a mijloacelor de rulment.

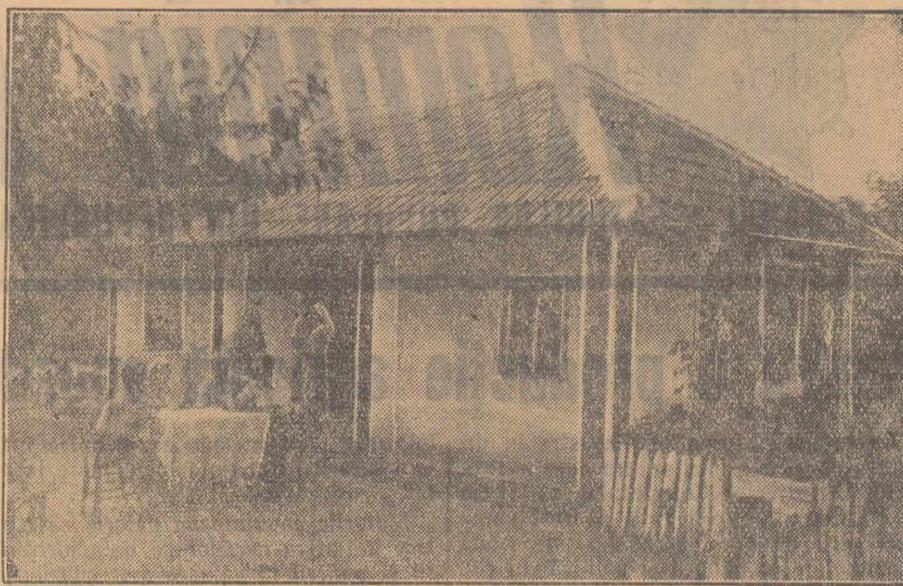
În ordinea desfașurării operațiunilor de bază ale întreprinderilor industriale, un prim factor care contribuie la accelerarea vitezei de rotație a mijloacelor de rulment este mai buna organizare a muncii în domeniul aprovizionării tehnico-materiale.

Legat de această problemă trebuie menționat în primul rînd necesitatea folosirii la maximum a materialelor prime locale sau în orice caz a celor care se pot procura de la distanțe cît mai mici. În acest fel nu numai că se înalță cheltuielile suplimentare de transport, care măresc prețul de cost al produselor, dar se evită scutirea materialelor respective din sfera producției pe perioada de timp cît se află în drum spre întreprindere.

Iată dar cît de importantă este repartiția judicioasă a materialelor de către organele ministerelor. În efectuarea acestor repartitii, Direcțiile Generale de Aprovizionare și Desfacere din cadrul ministerelor trebuie să țină seama în cea mai mare măsură de cea mai apropiată sursă de materii prime, de cel mai rapid și mai ieftin mijloc de transport.

Trebuie spus încă că se mai manifestă desule cazuri de repartitii formale, lipsite de răspundere, care dau naștere la transporturi în crucișate, care încarcă prețul de cost. Datorită de pildă, repartitiilor birocratice făcînd de organele Controcul, unitățile cooperatiste clujene s-au aprovizionat cu ciment de la Azuga, deși fabrica din Turda este alături de aproape. De asemenea, pentru nevoile de material lemnos ale regiunii Ploiești s-a repartizat o cantitate de material de la Valra Dornei. În timp ce regiunea Ploiești a livrat din producția proprie cherestea regiunilor Craiova și Pitești.

În noua locuință construită cu ajutorul A. D. A. S.

În timpul regimului burghezo-moșieresc, în caz de incendii sau inundații familiile oamenilor muncii rămneau pe drumuri, fără putință să-și refacă gospodăriile. Azi, Asigurările de Stat (A.D.A.S.), instituție care a luat înființat grila partidului și guvernului pentru oamenii muncii, despăgubește cetățenii ale căror bunuri au fost distruse sau vătămăte de fenomenele naturii sau de accidente, ajutîndu-i astfel să-și clădească noi gospodării.

În clișeu: Familia țărănilor muncitor Ion Negrea, din comuna Comani, raionul Drăgănești, regiunea București, s-a mutat în noua locuință clădită prin despăgubirea acordată de A.D.A.S. în vara acestui an.

Contract de colaborare socialistă

Început de iulie, Soarele își vărsa vîpăile peste dealurile povirite ale Măcinului. Inginerul Olimpia Căzimirsch, dispecer al Direcției Construcțiilor din sud, cobori din tren într-o gară mică, adormită în umbra cîtorva salcîmi. Pe o tăbliță scria numele stației: Cogealac.

Venise aici să ajute la accelerarea lucrărilor de construcție, la gospodăriile agricole de stat și S.M.T. din comunele Horia, Casimcea, Topologu din raionul Hîrșova și Mihail Căzimirsch, raionul Tulcea. Se construiseră acolo remize mari, spațioase, pentru mașinile agricole, locuințe noi pentru muncitorii, grajduri moderne pentru vite, toate acestea în sate doborogice odinioară mîncate de sărăcie.

De la minister i se spusese: „Tovarăș inginer, trebuie să vezi de ce merge greu aprovizionarea cu materiale și la mîi măsuri”. Înțelese că nu-i va fi ușor întruși șantierul alături la zeci de kilometri de stația de cale ferată.

Cîteva zile studie posibilitățile de reorganizare a transporturilor. Dar nu reuși mare lucru. Doodăi își aminti de pelsajul arid ce i se întinsese înaintea ochilor în clipa venirii: dealuri de calcar, pămînt galben lutos, măcinat în pulbere fină de șinele cărușelor pe drumșugurile ce băzdaie înțînul. Teși în uliță. Prinsese o mîni de țărîniș și o freacă între degete. Apoi se îndreptă către gară, și iar luă de jos o mîni de pămînt. Și din nou se uliă peste dealurile de calcar. Existau la îndemîna cele mai bune materiale pentru fabricarea varului și a cărămizii, prin mijloace locale.

Ma! Întîi vorbi despre acest plan inginerului și al întreprinderii de construcții nr. 605 Cogealac, care conducea direct lucrările. La vreo două zile după asta, la direcția întreprinderii

În sprijinul echipelor artistice de amatori

În cadrul concursului de plesă într-un act, inițiat de Casa Centrală a Creației Populare, scriitorii tineri și consacrați au creat peste 330 de piese într-un act cu teme din cele mai variate, inspirate din viața nouă a patriei noastre. Cele mai bune piese vor fi premiate și apoi difuzate în rîndul echipelor teatrale de amatori, în scopul îmbogățirii repertoriului acestor echipe.

În colaborare cu Consiliul General A.R.L.U.S. se tipăresc, în vederea îmbogățirii repertoriului echipelor teatrale de artiști amatori și a îndrumării artistice, o serie de piese într-un act scurte de autori sovietici. Aceste piese sînt însoțite de indicații de regie și decor, Astăzi regiștorul G. Dem, Loghin, împreună cu pictorul Traian Cornescu au scris indicațiile de regie și decor la piesele „Ce cîntă năutul” de Clumacenco și „Meșterul” de Grabov, iar la piesa „Chestuni familiare” de Mai Talbest indicațiile asupra interpretării rolurilor au fost scrise de actorul Mihail Berechet.

Casa Centrală a Creației Populare, care a tipărit și difuzat în rîndul artiștilor amatori, în mai puțin de un an, peste 148 de cîntece, tipărește pentru îndrumarea artistică a orchestrelor populare de artiști amatori șapte cîntece, printre care „Sulta de jocuri populare din Ploiești”, „Viola Dobos”, „Sulta de dansuri românești” de Nicușor Predescu și altele.

Numeroase cîntece vor îmbogăți în curînd repertoriul fanfanelor, corurilor și al orchestrelor de estradă ale artiștilor amatori. De asemenea s-a editat o broșură pentru brigăzile artistice de agitație care cuprînde cîntece și texte satirice.

plînă la începutul acestui an, disparat, pe grup de mașini, ceea ce îngreuna procesul de producție. Prin gruparea mașinilor în ordine fluxului tehnologic pe trei linii de fabricație, s-a contribuit din plin la scurtarea ciclului de producție, productivitatea muncii sporind simțitor.

În perioada trecerii materialelor în stadiu de producție finită, accelerarea vitezei de rotație a mijloacelor de rulment se realizează în primul rînd prin încheierea contractelor de livrare și primirea la timp a comenzilor pentru expedierea produselor finite. De asemenea, la aceasta contribuie mecanizarea ambalării, în-cărcării și descărcării produselor, eliberarea la timp a facturilor, etc.

Un factor de majoră importanță de care trebuie să țină seama în această privință conducerea de întreprinderi este încheierea la timp și respectarea riguroasă a contractelor economice. Încălcarea disciplinei contractuale creează prejudicii altor întreprinderilor furnizoare, cît și celor beneficiare, duce la blocarea fondurilor de rulment. Prin aceasta se contribuie nemijlocit la încălcarea prețului de cost, la mășorarea rentabilității întreprinderii, în dauna lor însăși și la colectivului de muncă respectiv.

După cum reiese din cele arătate mai sus, mijloacele prin care se asigură accelerarea vitezei de rotație a fondurilor de rulment sînt dintre cele mai complexe, referindu-se la totalitatea sectorelor de activitate din întreprindere. Aceasta înseamnă că problema respectivă nu trebuie considerată exclusiv ca o problemă a conducerii, ci în rezolvarea ei este necesar să fie angrenat întregul colectiv. Aceasta cu altă mai mult cu cît fiecare muncitor, inginer sau tehnician în parte e direct interesat în cît mai justa folosire a fondului de rulment. Pe de o parte, fiindcă sporirea rentabilității întreprinderii duce la mărirea fondului directorial, pe de altă, deoarece prin sporirea acumulărilor socialiste se crează posibilitatea realizării de noi investiții în scopul ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Numai din toți cei ce muncesc în întreprindere, de la director, inginer și contabil șef, pînă la muncitorul necalificat vor fi pătrînuși de importanța și necesitatea accelerării vitezei de rotație a fondurilor de rulment, acest important obiectiv va putea fi realizat.

Prin justa aprovizionare a întreprinderilor cu materii prime și auxiliare, prin folosirea rațională a acestora, organizarea în cît mai bune condiții a procesului de producție, grăbirea desfacerii produselor, etc, colectivele de muncă vor contribui la accelerarea vitezei de rotație a fondurilor de rulment, la sporirea acumulărilor socialiste, la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului.

PAUL MARIAN

CONSULTAȚIE

ACCELERAREA VITEZEI DE ROTAȚIE A FONDULUI DE RULMENT

Printre obiectivele pe care le urmăresc colectivele de muncă în cadrul întrecerii socialiste, figurează și accelerarea vitezei de rotație a fondului de rulment, una din cele mai importante rezerve interne de care dispun întreprinderile în lupta pentru creșterea producției și productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost.

Realizarea acestui obiectiv ridică pentru conducerea întreprinderilor și colectivelor de muncă în totalitate lor, necesitatea de a studia temeinic posibilitățile de care dispune unitatea respectivă în vederea folosirii cît mai raționale a mijloacelor de rulment.

Este știut că pentru a-și desfașura activitatea lor economică, întreprinderile dispun pe lângă clădirile, mașinile, instalațiile, mijloacele de transport, etc., care constituie mijloacele lor de bază și de materie primă și auxiliare, combustibili, semi-fabricate, energie electrică, etc. Această categorică de mijloace constituie mijloacele de rulment ale întreprinderilor. În expresie bănească mijloacele de rulment se numesc fonduri de rulment.

Ceea ce caracterizează mijloacele de rulment este faptul că ele se consumă de la prima întrebare, adică într-un singur ciclu de producție, trebuind mereu reînnoite în procesele de muncă următoare. Dat fiind că caracterul mobil, în continuă mișcare, al mijloacelor de rulment, întreprinderile trebuie să se îngrijescă de completarea neîntreruptă a stocurilor, condiție indispensabilă pentru buna desfașurare a procesului de producție.

Înainte de începerea procesului de producție, fondurile de rulment se prezintă sub formă de bani. Cu sumele de bani de care dispune drept fond de rulment, întreprinderea achiziționează mijloacele de rulment necesare producției: materii prime și auxiliare, combustibili, etc. În acest fel, fondurile de rulment sub forma lor bănească trec din sfera circulației în sfera producției, transformîndu-se în mijloace de rulment, sub forma stocurilor de materiale necesare procesului de producție. În momentul stocării de materiale aflate sub formă de stocuri de materiale sînt supuse procesului de prelucrare, începe ciclul de producție. În acest timp mijloacele se înființează sub forma de producție neterminată. Ciclul de producție se sfîrșește prin transformarea producției neterminate în producție finită. În acest moment mijloacele reintră din nou în sfera cir-

culației prin realizarea (vînzarea) produselor finite și prin transformarea lor din nou în bani.

Datorită continuității și paralelismului procesului de producție, mijloacele de rulment ale întreprinderilor se găsesc în același timp sub toate formele arătate mai sus: bani (în casă sau în contul de la Bancă), stocuri de materiale, producție neterminată, produse finite, produse expediate cumpărătorilor. Astfel, fondurile de rulment se găsesc în același timp atât în sfera producției, pînă în acest caz denumirea de mijloace circulante, cît și în sfera circulației, cînd sînt numite mijloace de circulație.

Deoarece mijloacele circulante deservesc procesul producției și slujesc nemijlocit la fabricarea producției finite, este important ca ele să aibă cea mai mare greutate specifică în totalul mijloacelor de rulment. Mijloacele de circulație trebuie să fie reduse la strictul necesar desfașurării normale, neîntrerupte, a procesului de aprovizionare și de desfacere. Din cele arătate mai sus s-a putut vedea că mijloacele de rulment se transformă succesiv din bani, în stocuri de materiale, de aici în producție neterminată, în producție finită și în sfîrșit, din nou în bani. Timpul cît durează această transformare în ciclu închis este ceea ce se numește rotația mijloacelor de rulment. Acest timp se compune în esență din două părți: timpul de producție (cînd mijloacele se găsesc sub formă de stocuri de materiale în magazine, sub formă de producție neterminată și produse finite în depozite) și timpul de circulație (timpul cît durează realiz

Pe marginea concursului echipelor artistice de amatori

D. D. Botez
Artist emerit al R.P.R.

Unul din cele mai frumoase momente din decada manifestărilor culturale (13-23 august 1954) în cîntecul aniversării a zece ani de la eliberarea patriei noastre a fost concursul formațiunilor artistice de amatori ale cîntecului cultural și al cîntecului de cultură. În adevăr, este impresionant să constatăm că de la activitatea sporadică a cîntecului ansamblu corale și orchestral, ce existau la noi înainte de 1944 s-a putut trece, în numai zece ani, la peste 40.000 de formațiuni artistice de diferite genuri, fără a mai vorbi de marea progresa artistică realizată în asemenea măsură înct unele din acestea se găsesc la mică distanță de multe formațiuni valoroase de profesioniști. În felul acesta, mișcarea artistică de amatori a devenit la noi un fenomen de masă, cuprinzînd mil și mil de iubitori de artă — de la țărani muncitori pînă la intelectualitatea satelor — și pe una din cele mai înalte expresii a politicii de cultură a maselor preconizată de partid și guvern.

Fără îndoială că întrecerea de anul acesta — la care au participat, în faza finală, peste două mii de artiști populari de vîrstă și profesii diferite — a marcat un mare progres față de concursul precedent, alții prin participarea tot mai numeroasă a corurilor, orchestrelor, solistilor vocali și instrumentalii, echipelor de dans, etc., cît și prin calitatea interpretării la cele mai multe dintre ele. Dar mai important decît aceasta este faptul că unele echipe au reușit să aducă lucruri noi în creația lor, de o valoare incontestabilă. Astfel, echipa de dansuri maghiare din Gheorgheni a realizat dansul cu temă „Schimbul de mări prin cooperativă”, iar echipa de dansuri Populare din Craiova a prezentat un dans pe tema „Cultura huncușului”. Primul dans a reușit într-o formă pe care ar putea-o învidia multe echipe din București. La fel, în Regiunea Sălaj, în prezentat dansul „Muncile agricole”, de o expresivitate cu totul superioară.

Pentru prima dată apar, de asemenea, prezentările de programe, dintre care remarcăm pe acela din Leșu Cluj (regiunea Cluj), a căruia inteligență, cursivitate, umor, bogăție de imagini și spontaneitate au stîrnit admirația tuturor spectatorilor.

Un lucru deosebit de interesant în viața culturală sîntăscă a fost prezentarea unor formațiuni corale cu acompaniamente de flaut, care au fost la cîrmă din Polana Sibului, — Hunedoara și Leșu Cluj, marcîndu-se astfel un început de polifonie populară românească, prin întrebunțarea cu succes a imitației și canonicului.

Folclorul local a fost reprezentat în condiții mult superioare față de concursurile precedente. Unele aranjamente — alături de banale, simple, lipsite de gust și unei notă greșite ca structura armonică — au fost de data aceasta prezentate într-o formă artistică superioară. Putem astfel căta aranjamentele profesorului Gh. Șoima și mai cu seamă a cele ale profesorului Tudor Jarda de la Conservatorul din Cluj, deosebit de valoroase prin varietatea și autenticitatea lor.

Deși numărul de solisti a fost și de data aceasta destul de mic, unii dintre dînșii s-au remarcat ca adevărate talente de la care putem spera încă și mai mult. Iată cîțiva dintre dînșii: Tita Aurelia — tînic, Radu Voiculescu — voce, Ilie Rusu — dans, Nicolae Florea — cîntec, Sofia Braicu — voce, Ion Grozav — cîntec, Maria Precup — voce și alții, talente cu reale însușiri artistice, ce ne fac să priim cu încredere în viitorul tot mai frumos al artei noastre populare.

Echipele de dans s-au prezentat în general bine, dar progresul lor este mai puțin remarcabil de cum ne-am fi așteptat, afară de unele dintre ele: echipele de dansuri românești din „Căp” (Regiunea Autonomă Maghiară), echipa de călșari din Călinești — Pitești, echipa maghiară din Gheorgheni și mai ales echipa de tîp din Log, care la toate spectacolele a fost în general variată și interesantă, punerea în scenă apreciabilă, sincronizarea mișcărilor nu întodeauna bine realizată.

Corurile au făcut progrese remarcabile. Putem cita în special, corul din Peciu Nou —

Sosirea în Capitală a unei delegații a bisericii ortodoxe ruse

La invitația bisericii ortodoxe române, vineri dimineață a sosit în Capitală o delegație a bisericii ortodoxe ruse.

Din delegație fac parte: mitropolitul Nicolae al Krutiei și Colomnei, membru în Consiliul Mondial al Păcii, episcopul Flavian de Orlov și Vladimir Palitin, docent al Academiei Teologice din Moscova.

La aeroportul Băneasa, distinși oaspeți au fost întâmpinați de Sebastian Rusan, mitropolitul Moldovei, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., episcopul Antim Tîrgovișteanu, vicar patriarhal, Ion Colesnic, secretar adjunct al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Marin Suliță, director în Ministerul Cultelor, diaconul N. Nicolaescu, profesor al Institutului Teologic din București, precum și de numeroși alți reprezentanți ai bisericii ortodoxe române.

La sosire a fost de față A. S. Galstikov,

secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

În numele bisericii ortodoxe române, al clerului și al credincioșilor, mitropolitul Sebastian Rusan a avut distinșilor oaspeți bun sosit.

La amiază, reprezentanții bisericii ortodoxe ruse au fost primiți de Justinian, patriarhul bisericii ortodoxe române.

La primire au fost de față: Nicolae Bălan, mitropolitul Ardealului, Sebastian Rusan, mitropolitul Moldovei, Pimen Marin, mitropolitul Olteniei, Vasile Lăzărescu, mitropolitul Banatului, episcopul Teoclit Arapăș, vicar patriarhal, rector al Institutului Teologic din București, episcopi, preoți, consilieri ai administrației patriarhale și consilieri ai arhiepiscopiei Bucureștilor.

Intrevedere dintre reprezentanții bisericii ortodoxe ruse și conducătorii bisericii ortodoxe române s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

Camenii muncii din București salută noua victorie a forțelor păcii din Franța

Zgomotul mașinilor de rectificare din sala de montaj, sectorul I al uzinelor metalurgice „21 Decembrie” din Capitală, a încetat. Este ora cînd muncitorii, măștrii și inginerii au terminat ziua de lucru. În jurul bancurilor din sală mai stau numeroși muncitori. Ei ascultă cu interes pe ajutoorul Ion Neanțiu care le vorbește despre noua victorie a forțelor păcii din Franța: respingerea tratatului „comunității defensive europene”. „Poporul francez — spune ajutoorul Ion Neanțiu — vrea pace. Presiunile exercitate asupra acestui curajos popor de aiștorii la un nou război au fost zadărnice.

Dispercer Tralan Mărgineanu și măistrul Radu Dumitru vorbesc despre satisfacția cu care popoarele din întreaga lume salută hotărîrea poporului francez de a se opune „C.D.E.”-ului, despre furiu neputincios a imperialismului de peste ocean, lovit în planurile lor criminale de reînviere a fascismului hitlerist.

Vorbitorii urează izbîndă deplină poporului francez în lupta pe care o duc pentru apărarea păcii în lume.

Astfel de constatări au mai avut loc la întreprinderile „Industria Bumbacului B” și la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”.

Adunarea femeilor din Capitală

Vineri după amiază a avut loc în sala din Bd. Magheru din Capitală o adunare a femeilor din Capitală organizată de Comitetul Femeilor Democratice din R.P.R., la care au luat cîștigat libertatea și muncetele pentru construirea socialismului.

A vorbit apoi conducătoarea delegației femeilor din întreaga Germania, Hildegard Schwartz, secretară C.C. al Uniunii Femeilor Democratice din Germania, deputată în Camera populară a R. D. Germane, și conducătoarea delegației femeilor din India, Shanta Deb, membră în Consiliul Național al Federației Femeilor din India, conducătoarea organizației din West Bengal.

Mohini Srivastava, membră a comitetului executiv al Conferinței femeilor din întreaga

Indie, a citit apoi mesajul Federației Naționale a Femeilor din India și salutul doctorei Sushila Nayor, ministrul sănătății din statul Delhi (India), adresate poporului român cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

„Am vizitat în țara voastră spitale, creșe și cămine, a spus Eva Nordhoff, membră a delegației femeilor din Suedia, am stat de vorbă cu femeile și bărbai din toate domeniile de activitate. Sîntem pline de admirație pentru voi, pentru marile realizări pe care le-ați dobîndit în acești zece ani. Despre ele vom povesti femeilor noastre, oamnelor muncii din Suedia”.

Încheind adunarea, tov. Elena Horia, în numele participantelor la adunare a mulțumit oaspetelor de peste hotare. Adunarea s-a transformat într-o manifestație de solidaritate a femeilor din Capitală cu lupta femeilor și a tuturor popoarelor lumii pentru pace, pentru slăbirea încoercirii internaționale.

(Agerpres)

Deschiderea concursului republican al tinerilor actori, regizori și pictori scenografi

În sala Teatrului Municipal s-a deschis vineri dimineață concursul republican al tinerilor actori, regizori și pictori scenografi.

În fața juriului de selecționare, format din fruntași ai scenei noastre și a unui număr public, oameni de artă și cultură, s-au prezentat la concurs tineri artiști ai Teatrului Municipal și ai Teatrului Tineretului.

Concursul a început cu o scenă din piesa „Bolnavul închipuit” de Molière, interpretată de actorii Teatrului Municipal.

De un frumos succes s-a bucurat interpretarea de către actori ai aceluiași teatru a unui fragment din piesa „Capriciile Mariannei” de Alfred de Musset.

Colectivul Teatrului Tineretului s-a prezentat cu scene din piesele „Boris Godunov” de Pușkin, „Pescărușii” de Cehov, „Don Carlos” de Schiller, patru fragmente dintr-o simfonie din „Hamlet” de Tudor Arghezi.

(Agerpres)

Cărți în cartierul Floreasca

Se înserase. Prin ferestre, odată cu răcoarea serii, năvălise mirosul pînzărilor al florilor. În încăperea era liniște, doar un bărbat înalt de stat, cu gesturi domoale, punea în ordine niște hîrți și cărți de pe masă. Se pregătea pe seama să plece acasă.

Deodată ușa se deschise și în cameră intră un om mărunt, cu o mustăcioară albă și o căutătură blajină. Privi în jurul lui pereții acoperiți pînă aproape de tavan de rafturi pline cu cărți, ca și cum ar fi vrut să se convingă că într-adevăr a nimerit unde trebuia. Încăperea lunguță se prelungea la o extremitate pe altă oarecă mai mică, formînd un L. De-a lungul pereților, numai cărți și cărți. Se îndreptă spre birou, apoi, apăsînd puțin capul înainte se adresă bărbatului care stătuse pînă atunci cufundat în hîrțile sale:

— Bună seara... Nu aveți cumva o carte de șah? Și schițat cu mîna un gest vag prin aer: așa, una ca pentru începători...

Bărbatul așezat la birou își ridică ochii spre bătrînelul din fața lui. Nu-l mai văzuse niciodată.

— Sînteți înscris aici la bibliotecă raională nr. 6?

— Nu, dar vedeți, am căutat în toate librăriile și n-a fost chip s-o găsesc. E epuizată. M-am gîndit că... Bătrînelul se opri puțin dezorientat... poate o aveți dumneavoastră...

Bibliotecarul se ridică și zîmbi ușor. Se gîndea: iată unul care n-a mai fost niciodată pe aici și care nici nu arată că ar mai veni și altădată. A intrat aici așa, din întâmplare, pentru că n-a găsit cartea la librărie...

— Aven o carte, îi răspunde bibliotecarul cînd începu să caute într-un raft anume, printre copertile cărților. Dar ne lipsește volumul I, care e bun totuși pentru începători. Scoase apoi o cărțiuță mică din raft și l-o întinse.

— Iată volumul II, poate vă folosește. Știți, adăugă el zîmbind, că și eu volumul I pe la toți anticarii, că foarte multă lume îi cere. Dumneavoastră acum învîlăți?

— Nuuu! rîse bătrînelul pe cînd răsolia mîle cărții, cu l-am deprins oam de mulțiori... acum îl învîl pe un nepot de-al meu să joace... Uite, — spuse el ca pentru sine, arînd cu degetul arătător spre o pagină — uite deschiderea spaniolă... da, da...

Apoi își completă fișa de cititor nou. Privind iar de jur împrejur, la pereții acoperiți aproape în întregime cu rafturi de bibliotecă, bătrînelul mai întrebă cu tonul unui om politicos, care se simte dator să întîrească un pic de conversație.

— La bibliotecă dumneavoastră poate veni oricine să împrumute cărți?

— Bibliotecă noastră deservește raionul Sălaj — îi explică bibliotecarul. Mai avem filiale și în alte străzi și biblioteci populare pe care le îndrumăm. În unele cartiere mai de pîrtă trimitem un număr de cărți cu cite un cititor ca să le împartă la oameni, organizăm referate, recenzii... Uite aici — și-l arată vizitatorului colțul celălalt al camerei, avem un loc special pentru copii...

Bătrînelul asculta cu cătea în mînă, vorba domoală a bibliotecarului, murmurînd pe sub mustăți...

— Da, da... așa... așa... ca și cum toate acestea l-ar fi mînat grozav. Apoi, deodată, îl întrebă:

— Ceva de Pușkin aveți?

— Cum de nu l-răsuna deodată o voce de față și o siluetă subțirică se ivi de după niște rafturi. Aven „Poliava” și „Eugen Oneghin”.

„Călărețul de Aramă” și Povestiri.

— Dar „Titanii”?

— Și „Titanii”!

În fișa fu trecut și volumul lui Pușkin. Moș-noul mai sta încă cu cele două cărți în mînă:

— După ce le termin pe astea, să știți că viu s-lau și altele.

— Desigur!

— Asta înseamnă că am să pot citi tot ce aveți de Pușkin.

— Bine-înțeles, îi răspunde bibliotecarul. Se măsură ce se vor traduce și edita alte cărți scrise de el. le vom primi și noi. Vedeți, îi arată el pe o masă, astea sînt ultimele nou-

tăți literare. Le primim de îndată ce apar. Să mai veniți pe la noi, să vedeți ce de cărți interesante avem!

— Negreșit mai viu. Și o să mă vină și nevastă-mea la plac și ei cărțile, da, da, îi plac cărțile... Se uită grăbit la ceas, ca și cum și-ar fi amintit de ceva.

— Apoi, la revedere. Să știți că negreșit mai vin! Să mi-l păstrezi pe Pușkin. Și își repede pierzîndu-se sub corănele grele ale telor care acopereau trotuarul.

Graful de pe perete

Biblioteca raională nr. 6 din raionul Sălaj e așezată într-un cartier, odinioară „binecîntat de dumnezeu și de... circumstanți”. Sau mai degrabă „circumstanți erau binecîntați”, pentru că la fiecare 10 case dădea peste un „local de dejun” unde se serveau drojdie, roșu, țuică și alte „specialități”. E drept că mai existau și alte locuri de „culturalizare”: debitele de tîmbar. Astea înlocuiau în același timp librării, biblioteci, cluburile. Altfel, afară, lîngă ușa, pe o frînghie, se înșirau unul sau altul, volumele ce se oferneau spre a fi citite: Editura Hertz, preț 15 lei. Pe copertă, figuri descompuse de groază, mîini care string pumnale, mașini care gonesc în noaptea, încărcate cu cadavre, spintecînd întinerul cu fișile galbene ale fărînelor... Arsene Lupin, „Asul gurilor de lup”, Percy Stuart, gentlemanul detectiv... eroi ai asasinatelor lugubre, ai excocherilor „artistice”, ai desfrîului...

Iar în prelungirea străduțelor înguste se deschidea cîmpul vast, cu depresiuni enorme, celebre „gropi ale lui Ouatu”. În care se ridicau, ca niște excrescențe, mizerabilele bordele ale iganilor. Bărbai tineri, lipsiți de ocupație stabilă, adolescenți care n-aveau posibilitatea să meargă la școală, oameni săraci și necăjiți. Înfundați în viața cenușie și aspră a gropilor, împrumutau romanele de 15 lei, de la debit, vînd aventuri fantastice care să le aducă glorie, femei și aur. Noaptea, în „localurile de dejun” se petreceau scandaluri urmate de bătăi crunte. În care se „lucra” îndeosebi cu cuțitul: era una din ar-

mele folosite de eroii romanelor. Cîți cititori au înregistrat debitele de tîmbar în vremea aceea, nu s-a notat niciodată, după cum nu există nici un fel de document asupra numărului de romane de 15 lei care erau puse la dispoziția publicului. Singurele documente valabile care vădese influența acelei literaturii asupra cititorilor ei, sînt fișele morților, „ucis” de lovitură de armă „altă”, înregistrate la morgă, cazurile de furt, încercări de răpire, de sanaj, de excocherie, folsărie. În stil mîrunt de dezmoșteniți cartierului Floreasca, după exemplul gentlemanilor asasinii, ai sanatorilor excochi, ai miniștrilor hoji la drumul mare.

Pe perețele din fund al bibliotecii raionale nr. 6 este prins în fire un document a cărui reală valoare nu stă nici în vechimea pergamentului, nici în înfrînșturile scrisului. E o simplă hîrtie, fabricată probabil la Băstuni, pe care se repetă la intervale regulate niște linii divers colorate, de o înălțime variabilă. Ați ghicit, e un grafic.

Valoarea acestui grafic stă în ceea ce aceste simple coloane colorate în roșu sau albastru, comunică celui ce le privește. Valoarea lui stă în aceea că niște simple coloane colorate, de înălțimi variabile, demonstrează o stare de fapt inexistentă în trecut, o realitate nouă a cartierului Floreasca. Niște simple coloane colorate: numărul cititorilor noi, frecvența cărților, numărul cărților citite. Cîră de plan, cifră realizată. Coloana realizărilor e totdeauna mai înaltă decît cea a planului.

S-au citit în cartierul Floreasca, împrumutate de la bibliotecă raională nr. 6, mi de volume. Pușkin și Creangă, Tolstoi și Sadoveanu, Howard Fast și Dickens, Hugo și Caragiale. Volume înșirate unul după altul pe rafturile ordonate ale bibliotecii, acoperind pereții pînă aproape de tavan. Cărți despre prietenie, despre vitejie și eroism, cărți care vorbesc despre daștatea nemărginită a oamenilor. Cărți care biciuiesc răutatea și nimicnolia omenescă și cărți tehnice în care se înșiră formule și cifre.

Linia grafului însă nu se limitează să comunice doar ceea ce privește strict biblioteca și cele peste 10.000 volume pe care le cuprinde. Într-un simplu grafic se pot vedea fenomene deosebite de interesante, linia lui oscilează la cea mai mică variație din viața oamenilor. Iată, cifrele cărților citite urcă mereu, cu fiecare lună, dar în mijlocul verii se înregistrează o scădere evidentă, alți pentru numă-

DE ZIUA AVIAȚIEI TREI ȘOIMI...

Primele ceasuri ale dimineții se scurgeau molcom așa cum molcom se destrămau umbrele de întineric, cerul căpătînd treptat lumpezimă de cristal. Florica Bănculescu, inginer la fabrica de conserve „Grivița” urcă în primul tramvai ce a trecut prin stație și în care nu mai era nici un călător. Se așeză pe scaun, și cufundată în gînduri își aruncă privirile prin fereastră. Din cînd în cînd se uita la ceasul cronometru. De la un timp începu să se lasească, nervoasă, pe scaun. I se părea că tramvalul merge prea încet și asta o chinuia grozav. Pentru ea, fiecare minut era drămul. La ora 6 avea să înceapă zborul.

Valmanul își vedea mai departe de trebuiri lui și habar nu avea de frămîntările ei. De unde să știe că făcîsena asta, cu pîrl strîns într-o benică albastră, cu nasul puțin cîrnat în sus este avioatoare sportivă și că în aceste ceasuri de la începutul zilei trebuie să se absoarbă. Pentru ea trebuia să facă lucrul acesta, și nu mai ea și tovarășii de aerodrom. Ea va conduce la mîltingul aviatice o formație de trei avioane, toate pilotate de fete. Dar pînă uita asta era o lăină. Este primul mîlting aviatice la care participă. Cînd i s-a propus acest lucru nici nu-l venea să creadă. „Cum, adică ea, care are abia 60 de ore de zbor în simplă comandă, să stea în rînd cu piloți încercați, cu Constantin Manolache — directorul școlii — cu instructorul Ștefan Calotă, care au mii de ore de zbor?” Dar apoi simți o nespusă bucurie și mîndrie.

Cum a ajuns Florica Bănculescu avioatoare sportivă? Simplu!.. I-a plăcut aviația. În 1948 a făcut prima încercare. Era încă în liceu. N-a mers. Trebuia consimțămîntul părinților. Era minoră, și tatăl ei — țărăn muncitor din Sălaj — nu s-a lăsat înduplecat nici în rușul capului.

— Vezi-ți de școală. Ori de nu...

Florica a așteptat cu răbdare pînă în 1951. Atunci, în vacanță s-a dus la școala de piloți. A muncit cu perseverență și în trei luni a ajuns ceea ce este azi: pilot de turism. Cînd de dragă ti este aviația, cînd de drag ti este să se înalțe ca un șoim în văzduh și de acolo să salute primele raze de soare!

Primul om pe care Florica Bănculescu îl întîlni cînd ajunse pe aerodrom fu, ca de obicei, comandantul școlii, tovarășul Constantin Manolache. Și-au strîns voioși mîinile, apoi au mers la hangar, au scos aparatul — un ZLIN-22 — iar peste cîteva minute, Constantin Manolache urmărea cu mulțumire avionul ce se rotea zburlănic la cîteva sute de metri deasupra lui. Motorul torcea cînd mai gros cînd mai subțire, ascultător la comenzi executate cu multă siguranță de pilot.

Poate în clipa aceea gîndul l-a purtat la mulțimea de tineri și tinere, dornici să zboare, pe care ei li ajutase să prindă aripă. Sau poate la faptul că de ziua aviației, la mîlting, va fi printre elevii săi, va executa împreună cu ei interesantele acrobații „Carusel” și va conduce formația de stea desenată în înaltul cerului de 10 avioane.

Constantin Manolache, comandantul școlii, are abia 30 de ani. Elevii piloți îl înconjoară cu nespusă dragoste, căci de la el au aflat numai vorbe bune, îndemnuri și sfaturi. E ca un părinte. Astă lărnă, pe timpul vîscului, a fost primul pilot care, neîntînd seama de condițiile meteorologice cu totul nefavorabile, de furtună și ninsoare, a zburat multe mii de kilometri ducînd medicamente și provizii în orașele și satele către care nu mai era altă cale de comunicare decît aerul. E adevărat că a depus multă oază ca să stăpînească comenzile avionului, dar a zburat. Așa l-a dictat conștiința lui de comunist.

Cu vreau ceas mai tîrziu, cînd pe aerodromul scos de aviație sportivă domnea o fortoză neobișnuită, au venit și parașutiștii sportivi. Încoanași pe grupe se îndreptau cî-

lînd către avioanele mari, care aveau să-l poarte prin aer și azi ca și în ziua mîltingului pînă la un punct anumit din spațiu, de unde vor sări alunecînd mai înții cîteva secunde cu o viteză uluitoare în gol, apoi, domol, din ce în ce mai aproape de pămînt, purtîți în legănări ușoare, de cupola de mătase a parașutei. Și ei își vor arăta priceperea și măiestria cu care stăpînesc acest sport.

Printre ei este unul, Gheorghe Pirvan, de prin părțile Tîrgoviștei, de care s-a dus vestea în toată țara. A întrecut recordul mondial, de săritură la înălțime fixă.

Lucrurile s-au întîmplat așa. Aeroclubul a inițiat în luna august un concurs de parașutism cu săritură la înălțime fixă. Asta înseamnă că parașutistul trebuie să cadă cît mai aproape de centrul unui cerc cu raza de 50 metri desenat în mijlocul aerodromului. Se cerea multă îndemînare și pricepere. Pirvan, cînd a aflat de concurs, n-a mai stat pe gînduri. S-a înscris. Apoi cînd a început să calculeze cu precizie cum va folosi fiecare secundă, cum va manevra chingile parașutei, de unde va sări, căci toate astea nu se fac de loc la întîmplare.

În ziua concursului, înalte de a se urca în avion pentru decolare, l-a întîlnit pilotul o foale cu socoteli.

— Aven vînt alina pe secundă. Cap compas alina (direcție de zbor). Alititudine H ... și așa mai departe a pomenit pilotului de toate datele pe care le calculase de zeci de ori.

Cînd a ajuns sus a primit cercul alb din mijlocul aerodromului ce i se părea mic cît un bănuț. A trecut cu avionul chiar pe deasupra lui. O secundă... două... trei...

În clipa următoare, cu capul aplicat înaintea, s-a rostogolit în aer. O încordare îi stăpînea toți mușchii. Au urmat alie 2—3 secunde și cupola parașutei, zvîlnind ca un fulgur de fum din sac, s-a umflat repede în bătaia curenților. El a început manevra. Trăgea cînd de chingile din față, cînd de cele din spate. Curenții nu-l mai purtau la voia întîmplării.

Cînd îl mai rămaseră ca vreo sută de metri pînă la pămînt, se afla deasupra cercului. A încetat manevra. Deodată însă simți cum un curent de aer neprevăzut în calcul te fură spre dreapta. Acum a început bătaia secunilor. Fiecare secundă înseamnă că se află încă cu cîteva metri mai aproape de pămînt. De jos, se auzeau pînă la el strigătele de bucurie și încurajare ale tovarășilor. „Hă, de Pirvan... Așa, manevrează, manevrează din față... Fă-ți puțin balans... Îți calm, Pirvan...”

Pirvan era înclădat. Din cauza eforturilor pe care le făcea și a încordării, frișiaze de sudoare i se prelingeau de sus cască pe obraji, împreunîndu-se sub bărbie. Se putea oare să piardă totul chiar acum, cînd nu mai despărțea decît 40 de metri de pămînt? Nu. N-o să se întîmple asta. Va ajunge la înălțime.

Print-un șoc scurt parașutistul a luat contact cu pămîntul. Cu mișcări fulgerătoare de repezi și-a descătușat chingile de pe el și apoi a rămas nemiscat, surd la toate strigătele de bucurie și aplauzele celor care îl așteptaseră cu alina nerăbdare. Parcă nici nu-l vedea. N-avea ochi, decît pentru tovarășii din juru care întindea ruleta să măsoare distanța din centrul cercului pînă la el. „Opt metri”. Atita apucă să audă. Apoi, s-a simțit înșfăcat de cîteva brațe vinjoase și zvîrlit de mai multe ori în sus. Pe rînd l-au îmbrățișat toți cei care asistaseră la eveniment.

— Pirvan, ai întrecut recordul mondial. E o zi mare pentru tine și pentru noi toți...

Alături de acești trei șoimi, la mîltingul de ziua aviației, vom putea admira măiestria și curajul muncitorilor care mai buni șoimi ai patriei, oameni ai muncii care au îndrăgît aviația sportivă.

I. CIMPEANU

Mocanu cărți de Sadoveanu și Gorki, de Dickens și Balzac, de Caragiale și Gogol.

Iată una din celebrele „fișe-broșuri”. Iecălitura e completă, așternută cu conștiințiozitate. Parcă-l vezi pe cel ce-a scris-o, înfîlțit strîns între degetele puțin pălate de cernăuță și scrînd încet, cu fruntea încercată și cu colțul înalt puțin scos afară: Angela Untaru. O fetiță de 9 ani, cu două codițe așezate cumini pe umeri. Angela n-a auzit niciodată de Edgar Wallace și de Excentric Club. Pe fișele ei s-au adunat de la începutul anului, 65 cărți citite. E o cifră, nu? Ce cîteste azi o fetiță de 9 ani, din cartierul Floreasca? Nu este neobișnuit nici „Nada florilor” de Sadoveanu, nici „Copilăria mea” a lui Gorki. Alături de „Clopotele” lui Dickens elau „O samă de cuvinte” ale bătrînelului Neculce, Povestirile lui Jan Griva despre Spinnig, Momente și schițe de Caragiale, minunile cărți ale lui Goidar, Stanziana și Pepelea...

Bogate. Dar Ion Pane nu-l aude dintre cele mai bogate. Ion Pane citește foarte regulat. Iar pentru zărire și reviste vine în fiecare după amiază pe la bibliotecă.

— Azi te-am pus absent în certă în glumă bibliotecă cea înătră, dacă într-o zi nu trece pe acolo. Dar tov. Pane vine regulat să ia cărți, să citească ziarele și revistele.

